

RECOMANDAREA COMITETULUI EUROPEAN PENTRU RISC SISTEMIC**din 15 decembrie 2015****privind evaluarea efectelor transfrontaliere ale măsurilor de politică macroprudențială și aplicarea prin reciprocitate voluntară a acestor măsuri****(CERS/2015/2)****(2016/C 97/02)**

CONSILIUL GENERAL AL COMITETULUI EUROPEAN PENTRU RISC SISTEMIC,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic ⁽¹⁾, în special articolul 3 și articolele 16-18,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾, în special articolul 458,

având în vedere Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE ⁽³⁾, în special secțiunea II din capitolul 4 din titlul VII,

având în vedere Decizia CERS/2011/1 a Comitetului european pentru risc sistemic din 20 ianuarie 2011 de adoptare a Regulamentului de procedură al Comitetului european pentru risc sistemic ⁽⁴⁾, în special articolul 15 alineatul (3) litera (e) și articolele 18-20,

întrucât:

- (1) Sistemele financiare sunt puternic integrate în cadrul Uniunii. Aceasta înseamnă că entitățile străine furnizează deseori servicii financiare transfrontaliere. În cadrul pieței unice, furnizorii de servicii financiare dintr-un anumit stat membru au posibilitatea să aleagă între a presta servicii financiare prin intermediul filialelor sau sucursalelor situate într-un alt stat membru și a presta servicii financiare transfrontaliere în mod direct. Această situație poate conduce la existența unei politici macroprudențiale naționale cu efecte transfrontaliere semnificative.
- (2) Furnizorii străini de servicii financiare care furnizează servicii financiare transfrontaliere în mod direct sau prin intermediul sucursalelor lor situate în alte state membre nu sunt în general afectați de măsurile de politică macroprudențială aplicabile furnizorilor naționali de servicii financiare din statele membre respective. În consecință, pentru furnizorii de servicii financiare care ar intra altfel sub incidența unor astfel de cerințe, întrucât dețin o filială locală, există un stimulent pentru a-și direcționa activitățile prin intermediul unor canale alternative cu scopul de a eluda măsurile țării-gazdă. Pierderile și arbitrajul de reglementare care rezultă în urma unui astfel de comportament ar putea aduce atingere eficacității măsurilor naționale de politică macroprudențială.
- (3) În plus, există posibilitatea să apară denaturări ale concurenței atunci când sucursalele furnizorilor străini de servicii financiare și furnizorii străini de servicii financiare care furnizează în mod direct servicii financiare transfrontaliere se folosesc de avantajul lor concurențial, precum cerințele mai puțin stricte cu privire la capital aplicabile expunerilor generate în statul membru de activare, în raport cu furnizorii naționali de servicii financiare și cu filialele furnizorilor străini de servicii financiare din statul membru respectiv, cu scopul de a crește cota de piață a acestora.
- (4) Măsurile de politică macroprudențială adoptate într-o țară vor produce efecte externe care vor afecta stabilitatea financiară din alte țări prin pierderi transfrontaliere. În general, aceste efecte vor avea un caracter pozitiv, întrucât politica macroprudențială reduce riscul sistemic și probabilitatea și impactul crizelor sistemice, îmbunătățind astfel și stabilitatea financiară din alte state membre. Cu toate acestea, efectele în discuție pot avea și un caracter negativ. De exemplu, deși sunt expuși aceluiași riscuri ca și furnizorii naționali de servicii financiare și filialele furnizorilor străini de servicii financiare, sucursalele furnizorilor străini de servicii financiare și furnizorii străini de servicii financiare care furnizează în mod direct servicii financiare transfrontaliere nu vor avea, în general, obligația de a dobândi reziliență împotriva acestor riscuri, de exemplu prin obligația de a respecta măsurile

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽³⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

⁽⁴⁾ JO C 58, 24.2.2011, p. 4.

naționale de capital aplicabile în statul lor membru de origine. În plus, în măsura în care acești furnizori de servicii financiare beneficiază de un avantaj concurențial în raport cu furnizorii naționali de servicii financiare și cu filialele furnizorilor străini de servicii financiare, aceasta ar putea să îi încurajeze să își mărească expunerea față de riscurile macroprudențiale relevante în statul membru de activare, prin aceasta expunând statul lor membru de origine unui risc mai ridicat. În cazul în care aceste riscuri macroprudențiale legate de furnizarea serviciilor financiare ar ajunge să se materializeze, amortizoarele de capital ale acestor furnizori de servicii financiare s-ar putea dovedi insuficiente, fapt ce ar avea consecințe negative asupra sistemelor lor financiare de origine.

- (5) Având în vedere acest context și cu scopul de a asigura eficacitatea și consecvența politicii macroprudențiale, cei care elaborează politica macroprudențială trebuie să ia în considerare în mod corespunzător aceste efecte transfrontaliere și, atunci când acest lucru se justifică, trebuie să dezvolte instrumente de politică adecvate care să permită abordarea lor. În vederea realizării acestui obiectiv, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) recomandă o abordare bazată pe doi piloni, și anume: (a) evaluarea sistematică a efectelor transfrontaliere ale politicii macroprudențiale; și (b) un răspuns politic coordonat sub forma reciprocității voluntare a măsurilor de politică macroprudențială, atunci când este necesar. Totodată, este important ca acești piloni să fie puși în aplicare în întreaga Uniune într-un mod cât mai consecvent posibil.
- (6) Până în prezent, evaluarea sistematică a efectelor transfrontaliere ale politicii macroprudențiale nu a beneficiat de atenția pe care o merită. Această situație se datorează în parte faptului că informațiile cu privire la (potențialele) canale de propagare sunt în continuare limitate, iar datele disponibile nu au fost examinate în totalitate cu scopul de a analiza efectele transfrontaliere. În consecință, CERS consideră că este important ca toate datele disponibile să fie utilizate în mod sistematic în vederea unei mai bune înțelegeri și evaluări a efectelor transfrontaliere.
- (7) Este important să se stabilească o procedură care să vizeze evaluarea sistematică a efectelor transfrontaliere ale politicii macroprudențiale și care să aibă drept scop asigurarea realizării de către cei care elaborează politica macroprudențială a unei evaluări *ex ante* a oricăror potențiale efecte transfrontaliere ale măsurilor pe care aceștia le propun. În plus, luând de asemenea în considerare cerințele existente prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului și al Consiliului ⁽¹⁾, de Directiva 2013/36/UE și de Recomandarea CERS/2013/1 a Comitetului european pentru risc sistemic ⁽²⁾, cei care elaborează politica macroprudențială ar trebui să realizeze evaluări *ex post* ale efectelor transfrontaliere reale ale politicilor lor. Activitatea cu caracter analitic desfășurată de statele membre va fi completată de activitatea cu caracter analitic desfășurată de CERS.
- (8) Răspunsul politic coordonat susținut de CERS ia forma unui mecanism de reciprocitate voluntară a măsurilor de politică macroprudențială. Caracterul voluntar al mecanismului, care rezultă din caracterul recomandărilor CERS ⁽³⁾, diferențiază această reciprocitate voluntară de recunoașterea obligatorie a anumitor măsuri de politică macroprudențială prevăzută de legislația Uniunii. Prezenta recomandare, cu excepția recomandării A privind evaluarea efectelor transfrontaliere și a recomandării B privind notificarea măsurilor de politică macroprudențială, nu este menită să se aplice măsurilor de politică macroprudențială cu privire la care legislația Uniunii prevede deja recunoașterea obligatorie. În prezent, recunoașterea obligatorie este prevăzută în legătură cu măsurile adoptate în conformitate cu articolul 124 alineatul (5) și cu articolul 164 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cu amortizorul anticiclic de capital (AAC), dacă nivelul acestuia este stabilit sub plafonul pentru recunoașterea obligatorie. Aceeași excepție se aplică ratelor AAC situate deasupra plafonului pentru recunoașterea obligatorie, având în vedere că Recomandarea CERS/2014/1 a Comitetului european pentru risc sistemic ⁽⁴⁾ susține deja reciprocitatea integrală a ratelor AAC între statele membre.
- (9) Pentru a asigura eficacitatea și consecvența măsurilor de politică macroprudențială naționale, este important ca recunoașterea obligatorie impusă de legislația Uniunii să fie completată cu reciprocitatea voluntară, încadrându-se în acest fel în domeniul de aplicare al măsurilor de politică macroprudențială naționale și succursalele furnizorilor străini de servicii financiare, precum și furnizorii străini de servicii financiare care furnizează în mod direct servicii financiare transfrontaliere. Obiectivul final este ca același set de cerințe macroprudențiale să se aplice aceluiași tip de expunere la risc într-un anumit stat membru, indiferent de statutul juridic și localizarea furnizorului de servicii financiare. În consecință, ar trebui ca măsurile de politică macroprudențială bazate pe expunere, în special a celor care vizează o expunere la un risc specific, să se aplice prin reciprocitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 4 aprilie 2013 privind obiectivele intermediare și instrumentele politicii macroprudențiale (CERS/2013/1) (JO C 170, 15.6.2013, p. 1).

⁽³⁾ Deși recomandările CERS nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, acestea sunt cuplate cu un mecanism de tipul „acțiuni sau explicații”.

⁽⁴⁾ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 18 iunie 2014 cu privire la orientări privind stabilirea ratelor amortizoarelor anticiclice de capital (JO C 293, 2.9.2014, p. 1).

- (10) Prezenta recomandare furnizează autorităților relevante orientări cu privire la adoptarea de măsuri de reciprocitate ca răspuns la măsurile de politică macroprudențială adoptate de alte autorități relevante. Pentru măsurile de politică macroprudențială enumerate care sunt activate într-un stat membru ar trebui să se asigure reciprocitate în toate celelalte state membre. În prezenta recomandare vor fi enumerate măsuri de politică macroprudențială pentru cazurile în care autoritatea de activare relevantă solicită reciprocitate și CERS apreciază că solicitarea de reciprocitate este justificată. În vederea asigurării eficienței mecanismului de reciprocitate voluntară, este important ca CERS să fie notificat cu privire la aceste măsuri în timp util și suficient de detaliat, prin utilizarea unui model standardizat.
- (11) În vederea asigurării eficacității mecanismului de reciprocitate voluntară, se preconizează ca autoritățile relevante să adopte măsuri de reciprocitate într-un termen rezonabil. În cazul măsurilor care nu sunt disponibile în toate jurisdicțiile, se vor recomanda termene mai lungi.
- (12) Prezenta recomandare are drept obiectiv să acopere toate măsurile de politică macroprudențială, indiferent de partea componentă a sistemului financiar căreia i se adresează. Pe baza mandatului conferit CERS prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, obiectul prezentei recomandări este mai larg decât aplicarea instrumentelor macroprudențiale prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În consecință, prezenta recomandare are drept obiectiv să acopere și măsurile care nu au fost armonizate în temeiul legislației Uniunii. Domeniul de aplicare al prezentei recomandări este limitat la jurisdicția corespunzătoare autorităților relevante și se aplică măsurilor de politică macroprudențială pe care autoritățile relevante sunt împuternicite să le adopte sau să le activeze.
- (13) Se consideră că autoritățile naționale competente, autoritățile desemnate, precum și autoritățile macroprudențiale și Banca Centrală Europeană (BCE) [pentru statele membre care participă la Mecanismul unic de supraveghere (MUS)] sunt autorități relevante, în special în cazul în care acestea au primit un mandat pentru a adopta sau a activa măsuri de politică macroprudențială. În plus, Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului⁽¹⁾ și Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene⁽²⁾ conferă BCE atribuții specifice de supraveghere. BCE poate aplica cerințe mai stricte cu privire la amortizoarele de capital sau măsuri mai stricte decât cele aplicate de autoritățile naționale desemnate. Exclusiv în acest scop, BCE este considerată, după caz, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată și are toate atribuțiile și obligațiile care revin autorităților competente și autorităților desemnate în temeiul legislației relevante a Uniunii.
- (14) Noile măsuri de politică macroprudențială adoptate de statele membre care participă la MUS trebuie să parcurgă procedurile relevante de coordonare din cadrul MUS. Mecanismul de reciprocitate, astfel cum este definit în prezenta recomandare, nu aduce atingere acestor proceduri interne de coordonare din cadrul MUS, iar evaluarea reciprocității de către CERS nu va fi inițiată decât ulterior finalizării procedurilor interne de coordonare din cadrul MUS.
- (15) Autoritățile pot acorda, în țara de activare, derogări furnizorilor de servicii financiare cu expuneri nesemnificative față de riscul macroprudențial identificat (principiul *de minimis*). Aceasta este o opțiune națională, pe care autoritățile pot decide să nu o utilizeze în cazul în care se consideră că reciprocitatea este un aspect de principiu.
- (16) În vederea asigurării transparenței și a asumării răspunderii în ceea ce privește măsurile de politică macroprudențială, precum și punerea lor efectivă în aplicare, autoritățile relevante ar trebui să stabilească o strategie de comunicare cu privire la solicitările de reciprocitate și la orice măsuri de asigurare a reciprocității, ca parte a strategiei lor generale de comunicare cu privire la măsurile de politică macroprudențială. În ceea ce privește solicitările de reciprocitate, este foarte important ca toate autoritățile interesate să primească orice informații care sunt relevante și necesare pentru procesele lor decizionale în timp util. În plus, este la fel de important ca părțile interesate (incluzând, dar nelimitându-se la aceștia, destinatarii direcți ai măsurilor de politică macroprudențială) să fie informate pe deplin și în timp util cu privire la orice măsură de politică macroprudențială care este relevantă pentru ele.
- (17) Procedura recomandată de prezenta recomandare și de Decizia CERS/2015/4⁽³⁾ este concepută astfel încât să fie cât mai eficientă și mai eficace posibil în vederea obținerii reciprocității voluntare. În contextul viitoarei revizuirii a cadrului de politică macroprudențială al Uniunii și din perspectiva eventualelor modificări ale setului de instrumente existent, Comisia Europeană ar trebui totuși să analizeze dacă și în ce măsură mecanismul de reciprocitate voluntară, astfel cum este stabilit în prezenta recomandare, ar putea fi cel mai bine încadrat în legislația Uniunii pentru a promova eficacitatea politicilor macroprudențiale naționale. În mod ideal, propunerea Comisiei Europene ar trebui să se bazeze pe mecanismul de reciprocitate voluntară descris în prezenta recomandare și în capitolul 11 din Manualul CERS cu privire la operaționalizarea politicii macroprudențiale în sectorul bancar (ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector) (denumit în continuare „Manualul CERS”⁽⁴⁾).

(1) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

(2) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

(3) Versiunea în limba engleză este disponibilă pe website-ul CERS la adresa www.esrb.europa.eu

(4) Publicat pe website-ul CERS la adresa www.esrb.europa.eu

- (18) Recomandările CERS sunt publicate după informarea Consiliului cu privire la intenția Consiliului general de a emite aceste recomandări și după ce Consiliul a avut posibilitatea de a reacționa în acest sens,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

SECȚIUNEA 1

RECOMANDĂRI

Recomandarea A – Evaluarea efectelor transfrontaliere ale măsurilor de politică macroprudențială proprii ale autorităților relevante

1. Se recomandă autorităților de activare relevante să evalueze efectele transfrontaliere ale punerii în aplicare a propriilor măsuri de politică macroprudențială înainte de adoptarea acestora. În orice caz, ar trebui să se evalueze canalele de propagare care operează prin ajustarea riscurilor și arbitrajul de reglementare, utilizându-se metodologia stabilită în capitolul 11 din Manualul CERS.
2. Se recomandă autorităților de activare relevante să evalueze:
  - (a) posibilele efecte transfrontaliere (pierderile și arbitrajul de reglementare) ale punerii în aplicare a măsurilor de politică macroprudențială în jurisdicția lor; și
  - (b) posibilele efecte transfrontaliere ale oricăror măsuri de politică macroprudențială propuse asupra altor state membre și asupra pieței unice.
3. Se recomandă autorităților de activare relevante să monitorizeze, cel puțin o dată pe an, materializarea și evoluția efectelor transfrontaliere ale măsurilor de politică macroprudențială pe care acestea le-au introdus.

Recomandarea B – Notificarea și solicitarea de reciprocitate cu privire la măsurile de politică macroprudențială proprii ale autorităților relevante

1. Se recomandă autorităților de activare relevante să notifice CERS cu privire la măsurile de politică macroprudențială imediat ce acestea sunt adoptate, însă nu mai târziu de două săptămâni după adoptare. Notificările ar trebui să includă o evaluare a efectelor transfrontaliere și a necesității de asigurare a reciprocității de către alte autorități relevante. Autoritățile de activare relevante trebuie să furnizeze informațiile în limba engleză, utilizând modelele publicate pe website-ul CERS.
2. În cazul în care se consideră că pentru funcționarea eficientă a măsurilor relevante este necesar să se asigure reciprocitate din partea altor state membre, se recomandă autorităților de activare relevante să transmită CERS o solicitare de reciprocitate, împreună cu o notificare a măsurii.
3. În cazul în care au fost activate măsuri de politică macroprudențială înainte de adoptarea prezentei recomandări sau în cazul în care nu s-a considerat necesar să se asigure reciprocitate atunci când măsurile au fost introduse pentru prima dată, însă autoritatea de activare relevantă a decis ulterior că reciprocitatea a devenit necesară, se recomandă autorităților de activare relevante să transmită CERS o solicitare de reciprocitate.

Recomandarea C – Aplicarea prin reciprocitate a măsurilor de politică macroprudențială adoptate de alte autorități relevante

1. Se recomandă autorităților relevante să aplice prin reciprocitate măsurile de politică macroprudențială adoptate de alte autorități relevante și recomandate în vederea aplicării prin reciprocitate de către CERS.
2. Se recomandă autorităților relevante să aplice prin reciprocitate măsurile de politică macroprudențială enumerate în prezenta recomandare, punând în aplicare măsura de politică macroprudențială pusă în aplicare de autoritatea de activare. În cazul în care legislația națională nu prevede aceeași măsură de politică macroprudențială, se recomandă autorităților relevante ca, după consultarea CERS, să asigure reciprocitatea prin adoptarea unei măsuri de politică macroprudențială care este disponibilă în jurisdicția acestora și care are efectul cel mai asemănător cu cel al măsurii de politică macroprudențială activate.
3. Cu excepția cazului în care se recomandă un termen specific pentru asigurarea reciprocității unei măsuri de politică macroprudențială, se recomandă autorităților relevante să asigure reciprocitatea prin adoptarea măsurilor de politică macroprudențială corespunzătoare într-un termen de maximum trei luni de la publicarea celei mai recente modificări a prezentei recomandări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Măsurile adoptate și măsurile de reciprocitate ar trebui să aibă aceeași dată de activare, în măsura în care acest lucru este posibil.

Recomandarea D – Notificarea reciprocității măsurilor de politică macroprudențială adoptate de alte autorități relevante

Se recomandă autorităților relevante să notifice CERS cu privire la reciprocitatea asigurată de către acestea în legătură cu măsurile de politică macroprudențială adoptate de alte autorități relevante. Notificările ar trebui transmise în termen de maximum o lună de la adoptarea măsurii de reciprocitate. Autoritățile care efectuează notificarea trebuie să furnizeze informațiile în limba engleză, utilizând modelele publicate pe website-ul CERS.

SECȚIUNEA 2

PUNERE ÎN APLICARE

1. Interpretare

În sensul prezentei recomandări, se aplică următoarele definiții:

- (a) „activare” înseamnă aplicarea unei măsuri de politică macroprudențială la nivel național;
- (b) „adoptare” înseamnă decizia luată de o autoritate relevantă cu privire la introducerea, asigurarea reciprocității sau modificarea unei măsuri de politică macroprudențială;
- (c) „serviciu financiar” înseamnă orice serviciu de natură bancară, de credit, de asigurare, de pensie personală, de investiții sau de plată;
- (d) „măsură de politică macroprudențială” înseamnă orice măsură care vizează prevenirea sau diminuarea riscului sistemic, astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, și care este adoptată sau activată de o autoritate relevantă în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale;
- (e) „notificare” înseamnă avizul scris, redactat în limba engleză, adresat CERS de către autoritățile relevante, inclusiv BCE conform articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, cu privire la o măsură de politică macroprudențială, în conformitate cu, dar nelimitându-se la acestea, articolul 133 din Directiva 2013/36/UE și cu articolul 458 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și care poate fi o solicitare de reciprocitate adresată de un stat membru în conformitate cu, dar nelimitându-se la acestea, articolul 134 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE și cu articolul 458 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013,
- (f) „reciprocitate” înseamnă mecanismul prin intermediul căruia autoritatea relevantă dintr-o anumită jurisdicție aplică oricăror instituții financiare aflate în jurisdicția sa o măsură de politică macroprudențială identică sau echivalentă cu o măsură stabilită de autoritatea de activare relevantă din altă jurisdicție, în cazul în care instituțiile financiare menționate sunt expuse aceluiași risc în cadrul jurisdicției în urmă menționate;
- (g) „autoritate de activare relevantă” înseamnă autoritatea relevantă care are responsabilitatea aplicării unei măsuri de politică macroprudențială la nivel național;
- (h) „autoritate relevantă” înseamnă autoritatea căreia i s-a încredințat adoptarea și/sau activarea de măsuri de politică macroprudențială, inclusiv, dar nelimitându-se la:
  - (i) autoritatea desemnată în conformitate cu capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE și cu articolul 458 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritatea competentă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, BCE în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013; sau
  - (ii) autoritatea macroprudențială care are obiectivele, mecanismele, competențele și cerințele privind asumarea răspunderii, precum și alte caracteristici stabilite în Recomandarea CERS/2011/3 a Comitetului european pentru risc sistemic⁽¹⁾.

2. Derogări

1. Autoritățile relevante pot acorda furnizorilor de servicii financiare din jurisdicția lor derogări de la aplicarea unei anumite măsuri de politică macroprudențială de reciprocitate, în cazul în care acești furnizori de servicii financiare au expuneri nesemnificative la riscul macroprudențial identificat în jurisdicția respectivă atunci când autoritatea de activare relevantă aplică măsura de politică macroprudențială în cauză (principiul *de minimis*). În mod similar practicii adoptate pentru AAC la articolul 130 din Directiva 2013/36/UE, autoritățile pot decide să acorde furnizorilor de servicii financiare cu expuneri sub un prag stabilit derogări de la obligația de a aplica prin reciprocitate această măsură de politică macroprudențială. Autoritățile relevante trebuie să raporteze CERS aceste derogări, utilizând modelul de notificare a măsurilor de reciprocitate publicat pe website-ul CERS. Atunci când aplică principiul *de minimis*, autoritățile trebuie să monitorizeze îndeaproape dacă se materializează pierderi și arbitrajul de reglementare și, dacă este necesar, trebuie să acopere lacuna de reglementare.
2. În cazul în care autoritățile relevante au asigurat deja reciprocitatea măsurii și au publicat-o înainte să fi existat o recomandare de reciprocitate cu privire la această măsură în cuprinsul prezentei recomandări, nu este necesar ca măsura de reciprocitate în cauză să fie modificată chiar dacă aceasta este diferită de cea pusă în aplicare de autoritatea de activare.

(¹) Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 22 decembrie 2011 privind mandatul macroprudențial al autorităților naționale (CERS/2011/3) (JO C 41, 14.2.2012, p. 1).

3. Calendar și raportare

1. Autoritățile relevante trebuie să transmită CERS și Consiliului rapoarte cu privire la acțiunile întreprinse ca răspuns la prezenta recomandare sau să justifice în mod adecvat orice lipsă de acțiune din partea lor. Aceste rapoarte trebuie transmise la fiecare doi ani, iar termenul pentru primul raport este 30 iunie 2017. Rapoartele ar trebui să cuprindă cel puțin:
  - (a) informații privind conținutul și calendarul măsurilor aplicate;
  - (b) evaluarea funcționării măsurilor aplicate din perspectiva obiectivelor prezentei recomandări;
  - (c) justificarea detaliată a oricăror derogări acordate în conformitate cu principiul *de minimis*, precum și a oricărei lipse de acțiune sau a oricărei abateri de la prezenta recomandare, inclusiv orice întârzieri.
2. În cazul în care există responsabilități comune, autoritățile relevante ar trebui să se coordoneze pentru a furniza la timp informațiile necesare.
3. Autoritățile relevante sunt încurajate să informeze CERS cât mai curând posibil cu privire la orice măsuri de politică macroprudențială propuse.
4. Se consideră că o măsură de politică macroprudențială prin reciprocitate este echivalentă dacă are, în măsura în care acest lucru este posibil:
  - (a) același impact economic;
  - (b) același domeniu de aplicare; și
  - (c) aceleași consecințe (sanțiuni) în caz de nerespectare.

4. Modificări ale recomandării

Consiliul general va decide dacă este necesar să se aducă modificări prezentei recomandări. Aceste modificări includ în special orice măsuri de politică macroprudențială suplimentare sau modificate care trebuie aplicate prin reciprocitate, astfel cum este prevăzut în recomandarea C și în anexele relevante care conțin informații specifice măsurii. De asemenea, în cazul în care sunt necesare inițiative legislative în vederea asigurării conformității cu una sau cu mai multe recomandări, Consiliul general poate să acorde prelungiri ale termenelor stabilite la alineatele anterioare. În special, Consiliul general poate decide să modifice prezenta recomandare în urma revizuirii de către Comisia Europeană a cadrului de recunoaștere obligatorie prevăzut de legislația Uniunii sau pe baza experienței dobândite pe parcursul funcționării mecanismului de reciprocitate voluntară instituit prin prezenta recomandare.

5. Monitorizare și evaluare

1. Secretariatul CERS:
  - (a) oferă asistență autorităților relevante prin facilitarea unei raportări coordonate și furnizarea de modele relevante și, după caz, de informații detaliate privind procedura și calendarul pentru conformitate;
  - (b) verifică respectarea acestei recomandări de către autoritățile relevante, inclusiv prin acordarea de asistență la cerere, și prezintă Consiliului general rapoarte privind respectarea acestei recomandări.
2. Consiliul general evaluează acțiunile și justificările raportate de autoritățile relevante și, după caz, decide dacă prezenta recomandare nu a fost respectată și dacă autoritățile relevante nu au justificat în mod adecvat lipsa lor de acțiune.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 15 decembrie 2015.

Președintele CERS

Mario DRAGHI